

Käru küla süda ja tegu

„... Eile alles paitasid mind tuul ja päike... Oh, meelest läks ära!...“

Läks küll, kuid meest see rõõpast välja ei vii. Hetke mõelnud, lõpetab Raido-poiss oma etteaste sama vabalt: „... koolis käia, nagu vaja, on mul kindel nõu“.

Kindla kooliskäimise nõuga on tulnud kõik seitse Käru küla last. Miks mitte tulla, kui kool nüüd oma külas. Et selle tõttu päev ka ajalukku läheb, siis olgu siin nimetatud kõigi laste nimed. Tütarlastest tulid I klassi Kaia Jaaniste ja Erle Tälli, keda džentelmenidena toetamas Raido Konts, Silver Sinivee ja Mikk Talja. III klassis hakkasid õppima Elin Tälli ja Sergo Väljas, kes paar esimest aastat Salla koolis käisid.

See kultuuri- ja koolilukku minev päev oli 1. september 1993, kui KÄRU ALGKOOLI (nagu tuliuus nimesilt näitas) ees lõigati läbi lint. Üle hulga aja oli haruldaselt ilus päikseline sügispäev ning õhkkond kodune ja sundimatu. Koos olid ju ühe küla tuttavad inimesed — oli lapsevanemaid ja lapsi, koolialisi ja tillemaid.

„Oli hulljulge mõte siin kool avada“, rääkis laste õpetaja ja koolijuhataja Ly Niinelaid. Õpilased on õnneks tuttavad, sest käisid tema juures aasta varem juba mudilasringis. Siis hakkasidki emad rääkima, et Kärus võiks oma kool olla. Sellest hakkas säde hõõguma: Ly Niinelaid haaras mõttest kinni, vallast ja maakonna kooliametist toetati.

Käru Algkoolil on lootust püsida, sest sündis oma rahva eestvõttel ja abiga, mitte ülevalt tulnud survega.

Ka järelkasvu on, ületuleval sügisel peaks kooli tulema juba rohkem lapsi.

Avanduse vallavanem Sven Kesler märkis, et tal olnud algul kahtlusi, kas koolist asja saab. „Meil oli kurb kogemus Kurtna külast, kus pidasime lastevanematega maha jutud, mille tulemusena pidi kool sündima, kuid täna seda pole. Valdade praeguses raskes majanduslikus olukorras peab jätkuma et-

tevõtlikkust mõlemal poolel. Riik ei ole omavalitsustega ausalt käitunud. Eelarve kujundamisel võeti osa tulusid valdadelt ära. Lubati selle arvelt koole finantseerida, mida ei tehtud.“

Sven Kesler lisas, et Käru kool jääb täielikult valla majandada. Räämas seisnud maja, mida kontori ja eluruumide ning kinosaalina kasutatud, remontis veel endine Väike-Maarja kolhoos. Kooli avamiseks tehti valla kulul elektri- ja sanitaartechnilised tööd ning ilurayi. Koolil on korralikud veeklosetid, ka köök. Majas on täislavaga saal ja ühe koolitöötaja eluruumid. Tänavu avatud I–III liitklassitoe kõrval on lastele sisustatud mängutuba. Ruumi on ka II klassi jaoks tuleval aastal. Klassipingid, –toolid on saadud Roelast, Hermann v. Wrangelli ja Peter-Friedrich Krienitzi abiga asutatud Pro Scola abistamisfondi kaudu; üht-teist inventarist endisest Simuna lasteaiast.

Kool ei ole nagu kõrts või kauplus, milliseid ühel hetkel palju saab — niisuguste sõnadega soovis kolleegidele edu Simuna kooli direktor Toivo Olvi.

Kool on küla süda, küla nägu ja küla tegu. Et Käru küla oma südant hoiaks ja mõistvalt ka oma tee algul olevasse noorde õpetajasse suhtuks — seda soovis Salla koolist oma nooremata õde tervitama tulnud õpetajate delegatsioon.

Kohaliku osauhinu „Kerro“ esimees Raimo Birnbaum andis mõista, et kool võib oma töös ka osauhinu toetusele loota.

Esimeses klassiruumis jagas lastele kingitusi koolinõunik Niina Lossi ja soovis, et nad Käru koolis targaks ja viisakaks saaksid. Kooli loomine näitas, et õpetaja Ly Niinelaidil jätkub hakkamist ja teotahet. Mõttekaaslastena on teda toetamas Maiu Talja ja õpetaja Ly oma kaasa Marguski. Kärus on loodud kodu ja pere — kooli järelkasv väikese Siimu näol kilkamas — ning kool pakub tööd. Nii läheb elu külas edasi.

Helgi Pajo